



Spoštovane redovnice, dragi redovniki!

Epidemija nam je preprečila, da bi se tako kot vsako leto zbrali in skupaj obnovili redovniške zaobljube na praznik Jezusovega darovanja, ki ga že petindvajsetič obhajamo tudi kot dan posvečenega življenja

Jutri, na praznik, bom maševal pri sestrah De Notre Dame na Cankarjevi v Novem mestu, ki je najbližja in najštevilčnejša ženska redovna skupnost v naši škofiji.

Ob tej priložnosti naj se vsem vam zahvalim za vaše Bogu posvečeno življenje v naši krajevni Cerkvi, za vaše molitve, apostolat in žrtve. Svečnica je na poseben način vaš praznik. Z zaobljubami ste se dali celostno na razpolago Bogu zato, da bi lahko bolj svobodno in celostno in neovirano služili bližnjim.

Za letošnji dan posvečenega življenja je prefekt Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega delovanja poslal posebno pismo. Naj iz njega povzamem nekaj misli:

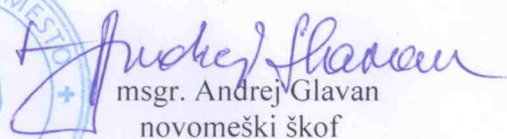
»Pridružujem se vam na predvečer nam vsem dragega dne, redovnice in redovniki, ker je posvečen naši čudoviti poklicanosti... Že mesece spremljamo novice, ki prihajajo iz skupnosti različnih narodov: govorijo o zbeganosti, okužbah, smrtih, človeških in ekonomskih težavah, o ustanovah, ki se zmanjšujejo, o strahu... Govorijo pa tudi o zvestobi, ki jo je preizkusilo trpljenje, o pogumu, o vedrem pričevanju, čeprav v trpljenju in negotovosti, o podelitvi vsake skrbi in vsake rane, o negi in bližini do bolnikov, o ljubezni in služenju za ceno življenja... Nad vsakega kličemo Gospodov blagoslov, da bi bili sposobni od *jaz* preiti k *mi*, zavedajoč se, da smo se vsi znašli na istem čolnu, vsi krhki in zbegani, istočasno pa pomembni in potrebni, vsi poklicani, da veslamo skupaj.«

Pismo nas vabi, naj v duhu okrožnice *Vsi bratje* delujemo skupaj, naj se v vseh porodi svetovno hrepenenje po bratstvu. Vabi nas, naj postanemo tvorci univerzalnega bratstva. »Sanjamo kot eno človeštvo, kot popotniki... kakor sinovi iste zemlje, ki gosti vse nas, vsak z bogastvom njegove vere in svojih prepričanj, vsak z lastnim glasom, vsi bratje. Na obzorju teh sanj, ki so izročene našim rokam, naši zavzetosti, naši vztrajnosti, bo prihodnji 2. februar tudi letos lep praznik, v katerem bomo slavili Gospoda in se zahvaljevali za dar naše poklicanosti in poslanstva!«

Mariji, naši Materi, Materi Cerkve, zvesti ženi, ter sv. Jožefu, njenemu ženinu, v tem letu, ki je posvečeno njemu, izročam v varstvo vsakega izmed vas. Naj se v vas okrepi živa in ljubeča vera, trdno in veselo upanje ter ponižna in dejavna ljubezen.

Novo mesto, 1. februar 2021



  
msgr. Andrej Glavan  
novomeški škof